

Set i Institut Français

CLÉO DE 5 Å 7, Frankrig 1961. Prod.: Rome-Paris-films (Bruna Drigo). Instr.: Agnès Varda. Manus.: Agnès Varda. Foto: Jean Rabier (Eastmancolor (kun under forteksterne)). Klipping: Jeanne Verneau. Dekoration: Bernard Evein. Musik: Michel Legrand. Sangtekst: Agnès Varda. Medv.: Corinne Marchand (Cléo), Antoine Bourseiller (Antoine), Dorothee Blanck (Dorothee), Dominique Davray (Angèle), Michel Legrand (Bob), Jose-Luis de Villalonga (Cléos elsker). Medv. i farcefilmen: Jean-Luc Godard, Anna Karina, Eddie Constantine, Sami Frey, Danièle Delorme, Jean-Claude Brialy, Yves Robert, Alan Scott.
Længde: 2470 m (90 min.).

Det mest originale ved *Agnès Vardas* lille mesterværk „Cléo de 5 à 7“ er måske dets struktur. Filmen varer halvanden time, og intet øjeblik slipper man den unge, smukke sangerinde Cléo af syne – hendes tid er kongruent med vor. Cléo venter på resultatet af en lægeundersøgelse for kræft, og i løbet af filmen sker der den mystiske forvandling af hele hendes væsen, som en spåkone har forudsagt under forteksterne. Stillet overfor tanken om døden er Cléo hjælpeløs. Der er ingen fortrøstning at hente i hendes vanlige omgivelser, hos komponist, elsker og publikum, for denne hverdag holder hende blot fangen i hendes egen personlighed, slutter blot cirklen om hendes selvspejlende jeg. Og så er det, hun flygter ud i Paris og efterhånden når frem til en indre harmoni, hjulpet af en Algier-soldat, der også står ansigt til ansigt med døden.

Agnès Vardas iscenesættelse, der så let kunne have forfaldet til sentimentale postulater, er et lille mirakel af sart følsomhed og smittende musikalitet. Cléos mindste sindsrørelser registreres og får særlig vægt, fordi tidsfølgen overholdes så strengt; for hvert minut er hun den uhyggelige afgørelse nærmere – og vi med hende. I denne filmform er ethvert spor af „dramatisk konstruktion“ forsvundet, og i stedet anvendes hvad man måske kunne kalde en filmisk *stream of consciousness*. Stilen er konstant subjektivt betinget, en afspejling af Cléos øjeblikkelige sindstilstand, og det mirakuløse er, at det virkelig lykkes Agnès Varda at gøre slutafnittene i parken og bussen så poetiske, at man tror på fornyelsen af Cléos livssyn. Skaber og hovedperson bliver ét, og begge viser sig at tilhøre den gruppe musiske kvinder, som *Vladimir Nabokov* har beskrevet i sin roman „The Real Life of Sebastian Knight“:

„She was one of those rare, very rare women who do not take the world for granted and who see everyday things not merely as familiar mirrors of their own femininity. She had imagination – the muscle of the soul – and her imagination was of a particularly strong, almost masculine quality. She possessed, too, that real sense of beauty which has far less to do with art than with the constant readiness to discern the halo round a frying-pan or the likeness between a weeping-willow and a *Skye terrier*“.

Morten Piil.

Chaplin som forfatter

Charles Chaplin: „Mit liv“, Gyldendal 1964.

Det er ikke nemt at sige noget nyt og originalt om *Chaplin*, og det formår end ikke Chaplin selv. Det første møde med hans erindringer vil derfor måske berede flere en vis skuffelse. For det første er der intet sensationelt i bogen. De nyfigne vil ikke tilfredsstilles af Chaplins meget diskrete behandling af sit privatliv. Men den, der læser bogen for at få et førstehåndsindtryk af kunstneren Chaplin henter sig heller ikke så meget nyt, og det er straks mere utilfredsstillende. Ved nærmere eftertanke kan man dog nok se, at „Mit liv“ netop er den bog, Chaplin kunne og ville skrive. I bogen leverer han bevidst og ubevidst det grundlag af kendsgerninger, som en bedømmelse af ham som kunstner må hvile på. Men bedømmelsen vil ikke ændre sig synderligt, efter at vi nu har fået hans egen dokumentation, og selv diskuterer han meget sjældent i sin bog de meninger, der er blevet fremsat om ham.

I sine film har Chaplin altid forenet følelsen med en næsten køligt iagttagende holdning. Hans komik har altid været kommenterende. Hans film har nok aldrig været så enkle som han selv, der må siges at være